

A mesterséges intelligencia a mezőgazdaságban: a precíziós permetezés a jövő?

Beliczay Erzsébet

„Az új terménypermetezési technológiák hatékonyabbak, mint valaha. Akár 90%-kal is csökkenthető a peszticidek használata”

<https://www.economist.com/science-and-technology/2024/05/08/new-crop-spraying-technologies-are-more-efficient-than-ever>

„A precíziós permetezés a jövő. Itt jönnek be az ai- algoritmusok. Például a Dyson Farming, a James Dyson brit technológiai vállalkozó által vezetett mezőgazdasági vállalkozás egy Bilberry nevű francia cég által kifejlesztett eljárást alkalmaz. Ez egy sor kamerát foglal magában egy mezőgazdasági permetezőgép hosszú gémei mentén. A kamerák által rögzített képeket a gyomok felismerésére kiképzett képfelismerő szoftver elemzi. (A zöld-barna érzékelés, amely a zöld klorofillt észleli a növekvő növényekben, már egy ideje működik. A fekete áfonya észlelése bonyolultabb feladat). A rendszer ezután egyenként be- vagy kikapcsolja a gémek 144 permetezőfűvókáját, amikor egy adag gyomirtó szert kell kijuttatni.”

Vén fejfel borúlátó vagyok az AI gyors előretörését illetően. Az a vegyszermennyiség, amit megspórolhatunk, nem ellensúlyozza a negatívumokat, potenciális veszélyeket, de több a semminél. Nekem a "korszerű" mezőgazdaság több okból is a begyemben van. Mind földterületek növekvő bekebelezése, mind a vegyszerezés csökkenti a beporzók egyedszámát. (Most ezt a beporzási hiányt is drónokkal kívánják ellensúlyozni.)

A globális trendeket, az állandó növekedési kényszert a kisember (a világ népességének minimum 80%-a) nem tudja megakadályozni, mert meg sem próbál összefogni. Én már nem érem meg, hogy a népesség növekedésének megállítása helyett (ami nem lenne lehetetlen, mint Kína példája is mutatja) az AI előbb-utóbb minden területen ki fogja szorítani a mértékletességet, a természetes módszereket. De addig próbálom menteni, ami még – átmenetileg – menthető.

Azt szeretném, ha hazánk a kiváló mézeiről széles körben híressé válna a világban. Erre természeti adottságai és a még élő méhészeti kultúrája lehetőséget adna. Emlékszem, hogy az ötvenes években apuékát gyakran meglátogatták barátai az NSZK-ból, Ausztriából, Svájcban stb. Azt mondták, hogy azért látogatnak el hozzánk, mert itt még hagyományos módon termesztett, illatos zöldségek, gyümölcsök kóstolhatók – érett állapotban leszedve. Náluk többnyire csak "piacérett", ízetlen gyümölcsök kaphatók.

Ma már a borászaink is panaszkodnak, hogy nem éri meg Tokaj vidékén sem a szőlőtermesztés, mert az olcsó import borokhoz hasonló áron akarják tőlük a kereskedők megvásárolni. (Tállyán pl. az elmúlt években 4 ezerről 1,5 ezerre csökkent a lakosság.)

Mézet csak a vidékiek fogyasztanak, ott, ahol a közeli méhészetekből közvetlenül vásárolhatnak. Az évi 25 ezer tonna mézből 15 ezer exportra megy. Pedig a 2,5 kg/fő éves mézfogyasztás nem lenne ördögtől való, és a kétszeresét is meg tudnánk

termelni. Ehhez nagyobb vegyszerezetlen erdőkre, mezőkre, haszonnövényekre, kevesebb kaszálásra lenne igénye a méheknek.

Bp, 2024. május